

της, διότι, δυσπιστούσα, νομίζει ότι διαβλέπει και υπό την εκδήλωσιν του θλιβερού αυτού καθήκοντος πραγματοποιούμενον τὸ ἀκοίμητον ἰδεώδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως: τὴν ματαιώσιν τῶν συνεδριάσεων. Καὶ τοῦτο ἐκφράζει διὰ τοῦ κ. Πετρίτση ῥίπτουσα κατὰ πρόσωπον τῶν Δεληγιαννικῶν τὰ ἑξῆς: Ἡμεῖς σεβόμεθα τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς, σεῖς τὴν ἐμπορεύεσθε!,,

Ἄλλ' ἡ ἀνησυχία μετεδόθη πλέον γενικευθεῖσα· ἄλλοι ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀναχωροῦσι σιωπηλοί, ἄλλοι θορυβῶδως διαμαρτυρούμενοι, ὡς ὁ κ. Κρεστερίτης καὶ ὁ Ζυγομαλάς· ὀλίγοι δὲ παραμένουσιν. Ἀμηχανία ἐπικρατεῖ, καὶ θόρυβος μεταξὺ Προεδρείου καὶ Κυβερνητικῶν καὶ τῆς ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ θύραις ἀντιπολιτεύσεως. Ἐδῶ φρονοῦσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ διακοπὴ, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος εἶδησις, ὡς νὰ ἀνηγγέλλοντο ἐπισήμως, ὡς ὁ θάνατος, καὶ τὰ ψυχορραγήματα, ἐκεῖ φέρουσιν ἐνστάσιν μὴ ἀπαρτίας, καὶ ὁ κ. Χατζόπουλος ἀπὸ τοῦ βήματος λέγει ὅτι ἐν τοιαύταις περιστάσεσι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διαφωνία, προκαλοῦσα δυσάρεστους παρεξηγήσεις, καὶ ὅτι δὲν κινδυνεύει ἡ πατρίς διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀναβολή.

Ἐπὶ τέλους ἡ ἀμηχανία ἐπιτεινομένη κινεῖ τὴν παραλύσαν χεῖρα τοῦ Προέδρου ἐπὶ τοῦ κώδωνος, ὅστις κρούμενος, διαλύει καὶ τὴν ἀδιάλυτον συμπολίτευσιν.

Πέμπτη, 27 Ἰανουαρίου

Ἡ σημαία κυματίζει ἐπὶ τοῦ βουλευτηρίου, προσέρχονται περὶ τὴν τρίτην ὥραν οἱ ὑπουργοί, τοῦ κ. Καλλιγᾶ κρατοῦντος παχειὰν δέσμη ἐγγράφων, ἀλλὰ συνεδρίασις δὲν γίνεται. Τὰ θρανία κενά. Οἱ μὲν τῶν κκ. βουλευτῶν συνωθοῦνται περὶ τὴν κλίνην τῆς ὑγείας τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, οἱ δὲ περιδιαβάζουσιν εἰς τὴν μουσικὴν.

Κουτρούλης

~~~~~

ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

Χθὲς βράδῳ ἦτο θέατρο μεγάλο Ἰστο Παλάτι, τρεχάματα καὶ κινήσεις σὲ σάλαις καὶ κουζίνας, ἀτμόσφαιρα μ' ἀρώματα καὶ ὁμορφιαῖς γεμάτη, μὲ θεατρίνους εὐγενεῖς καθὼς καὶ θεατρίνας. Καὶ δὲ του πιά τὰ Γαλλικὰ καὶ ἡ κοκταρία, .. τί ἀγαπᾷ ὁ κύριος; τί θέλει ἡ κυρία;

Μόνον ἐγὼ δὲν ἤμουνα Ἰστο Παλατιοῦ τῆ σάλα, μόνο σ' ἐμὲ δὲν ἐγινε προσκλήσεως τιμῆ· ἀλλὰ ποτὲ δὲν θ' ἀνεβῶ τοῦ Παλατιοῦ τῆ σάλα, ἂν κ' εἰς αὐτὸ τὸ θέατρο δὲν βάλουν πληρωμὴ. Εἰς ὅλα τὰ θεάματα ὅλοι πληροῦν κατὶ... γιὰτί λοιπὸν ἐλεύθερα νὰ ἔμπαίνου Ἰστο Παλάτι;

Ἦ! βάλλετε μιὰ πληρωμὴ εἰς τὰ θεάματά σας, γιὰ νὰ τὰ βλέπομε κ' ἐσεῖς οἱ μὴ προσκεκλημένοι· δεχθῆτε νὰ καθίσουμε μιτῆ στιγμὴ κοντά σας, ἀφήστε νὰ γελάσουμε καὶ οἱ προγεγραμμένοι. Ἀφήστε νὰ μιλήσουμε ἴσ' αὐτὶ τοῦ βασιλεῖα μας, ἐσεῖς μὲ τὴν εὐγένεια, κ' ἐμεῖς μὲ τὸν παρᾶ μας.

Ἔσεῖς διασκεδάζετε μαζί τὸ χρόνο ὅλο, χορεύετε καὶ πίνετε καὶ τρώτε ἴσ' τὰ γερά· μόνον ἐσεῖς θὰ παίξετε μὲς Ἰστο Παλάτι ῥόλο; ἀφήσατε νὰ παίξουμε κ' ἐμεῖς καμμιά φορὰ. Ἦ! τὸ Παλάτι καὶ γιὰ μᾶς ἐλεύθερο ἄς μείνῃ. γινηθε σεῖς οἱ θεαταί, κ' ἐμεῖς οἱ θεατρίνοι.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 440)

— Δὲν σημαίνει τίποτε, φίλε μου Σκιαχτι, τῷ εἶπεν, ὅτε ἐτελείωσεν. Ἐγὼ ἐννοεῖς δὲν εἶμαι ἀδιάκριτος, ἀλλ' εἶμαι περίεργος μόνον. Σοῦ ἔφερα λογὸν δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὄχι διὰ παίραξιν, ἀλλ' ἀπὸ συμπάθεινα. Μὴ φοβῆσαι τίποτε ἀπὸ ἐμέ.

— Ἀπὸ κανένα ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι, ἀπάντησεν ὁ Σκιαχτι, κενώσας καὶ ἄλλο ποτήριον.

— Ἔτσι σὲ θέλω καὶ ἐγὼ, φίλε μου· ἐγὼ ἀγαπῶ τοὺς τολμηροὺς ἀνθρώπους.

— Ὀλίγον μὲ μέλει, ἂν μὲ ἀγαπᾷς ἢ δὲν μὲ ἀγαπᾷς, εἶπεν ὁ Σκιαχτις.

Ἦ Μαῦρος ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ καθ' ἑαυτὸν ὅτι ὁ Σκιαχτις ἦτον ἰσχυρότερος ἑαυτοῦ. Εἶχεν ἐπιδείξει τοσαύτην

τέχνην καὶ ἀταραξίαν κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, εἰς ἣν τὸν εἶχεν ὑποβάλῃ ὁ Μαῦρος, ὥστε οὗτος τὸν ἐθαύμασεν εὐλικρινῶς. Ἄλλ' οὐχ ἦττον τὸ ἀφρικανικὸν αὐτοῦ ἐνστικτὸν τὸν ἐβίαζε νὰ μὴ ἀναγνωρίξῃ ὑπεροχὴν καὶ νὰ μὴ καταβάλλῃται εὐκόλως.

— Ἄλλο τόσον μὲ μέλει καὶ ἐμέ, εἶπεν ὁ Μαῦρος. Τί νομίζεις ὅτι ἔχεις νὰ κάμῃς ἐδῶ μὲ καμμίαν ἀρσενικὴν γρατῆν; Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὴν Βενετιάν, εἶμαι ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν.

— Καὶ ἐγὼ δὲν εἰζεύρω ἀπὸ ποῦ εἶσαι, ἀπάντησεν ὁ Σκιαχτις.

— Λοιπὸν θὰ εἶπῃ ὅτι τὰ ἔχεις χαμένα, εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Χαμένα τὰ ἔχεις ἐσὺ, Μαῦρε, εἶπεν ὁ Σκιαχτις ἐκτοξεύσας πρὸς αὐτὸν ὀργίλον βλέμμα.

Ἦ Μαῦρος ἔλαβε καιρὸν νὰ σκεφθῇ ὅτι πιθανῶς ἐμελλε νὰ ἐτραχυνθῇ ἡ φιλονεικία, καὶ ἐφοβήθη μήπως κινδυνεύσῃ νὰ ναυαγήσῃ ἡ ἐπιχείρησις, δι' ἧς εἶχε στρατολογήσει τὸν Σκιαχτιν. Ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τῆς πραότητος.

— Δὲν ἤλθομεν ἐδῶ διὰ νὰ μαλώσωμεν, Σκιαχτι, εἶπε μειδιῶν. Ἐννοεῖς ἂν δὲν ἦτον σπουδαία ὑπόθεσις, δὲν θὰ σὲ προσκαλοῦσα.

— Ὅστερα; εἶπεν ὁ Σκιαχτις προβλέπων αὐτὸν ἀτενῶς.

Παλατιανοί μου κύριοι, τί θέλετε νά παίξω ;
 τόν εὐγενῆ παράσιτον, τόν εὐφυῆ, τόν βλάκα ;
 μὴ θέλετε ἐγκώμια Πινδαρικά νά πλέξω,
 ἴσθης νέαις ντουαλέταις σας καὶ ἴστα κομφά σας φράκα ;
 Τί θέλετε ; . . εἰπήτέ μου, κί' ἀμέσως νά τὸ κάνω . . .
 κανένα δὲν ἐπιθυμῶ καθόλου νά πικραίνω.

Εἰς ῥοδοδάφναις, βασιλεῦ, ἀμέριμνος κοιμήσου,
 μὲ τῆ ἰδικῆ σου δύναμι τὸ κράτος πάει πρῖμα,
 μὴ τόσο πιά σκοτιζέσαι καὶ σὺ κί' οἱ σύμβουλοι σου,
 κί' ἡ εὐτυχία κί' ὁ παρὰς μᾶς πῆρε κατὰ βῆμα.
 Μ' ὅλα τὰ κράτη εἴμεθα καὶ σύμμαχοι καὶ φίλοι,
 καὶ ὁ Σουλτάνος Ὀσμανῆ εἰς ὅλους μας θά στείλῃ.

Ἦ ! τί ὠραῖοι Αὐλικοί, τι ὄμορφοι σπαθάτοι !
 ὦ ! πῶς ταιριάζουν εἰς αὐτοὺς γαλόνια καὶ φτερά !
 Παλληκαράδες σάν κί' αὐτοὺς δὲν ἔχουν τᾶλλα κράτη.
 πῶ ! πῶ ! κί' ἂν πολεμήσουμε κί' ἐμεῖς καμμιὰ φορά !
 Εἰς τελετάς καὶ εἰς χοροὺς καθεὶς τοὺς καμαρόνει,
 σ' ὅλους ἰξίζεει στρατηγῶν δλόχρυσο γαλόνη.

Σᾶς χαιρετῶ, Ὀμογενεῖς, καὶ σᾶς, ὦ Φαναριῶται !
 Τὴν πρόσδον τοῦ ἔθνους μας καθέννας σας γυρεύει,
 ὅλοι μεγάλοι, τίμιοι, κί' ἀθῶοι πατριῶται,
 κανέννας δὲν μᾶς ἀπατᾶ, κανέννας δὲν μᾶς κλέβει
 Κανεὶς δὲν λέγεται πτωχὸς ἴστο πλούσιό μας γένος,
 καὶ εἶναι ὅλος ὁ λαὸς κατενθουσιασμένος.

Τί ἀρετή, τί αἰσθημα γενναῖον βασιλεύει !
 ἀκούεται τριγύρω μας ἀγγέλων μουσική
 τὸ ὄνειρον τοῦ Πλάτωνος ἀρχίζει ν' ἀληθεύῃ,
 καὶ πολιτεία γίνεται ἐδῶ ἰδανική.

Ὅλος χαρὰ ὁ βασιλεὺς, χαρὰ κί' οἱ Αὐλικοί του,
 γλῆντᾶ καὶ ἡ εὐγένεια καὶ ὁ λαὸς μαζί του.

Ἐ ! πῶς σᾶς φαίνεται αὐτὴ ἡ ζαχαρένια γλῶσσα,
 Παλατιανοί μου κύριοι ; . . ἂν θέλετε καὶ ἄλλα,
 εἴμ' ἔτοιμος νά σᾶς εἰπῶ ἀκόμη ἄλλα τόσα,
 ἂν προσκληθῶ στοῦ Παλατιοῦ τὴν τιμημένη σάλα.
 Τοῦ θεατρῖνου δῶστέ μου τὴν κόθορον νά βάλλω,
 καὶ πάντοτε ὑπόσχομαι πῶς τέτοια θά σᾶς ψάλλω.

Σουρῆς.

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΤΖΑ

(Παραλειπούμενα).

Ὅταν ἀναλογισθῆ τις τὸ ἀθῶοτικὸν ἀποτέλεσμα τῶν
 τριῶν δικῶν, τοῦ Χαρτοσήμου, τοῦ Ἐλλείμματος, καὶ τῶν
 Καυμέδων, τὰ ἐξοδα ὅπερ ἐστοίχισεν ἡ ἐπὶ διετίαν αὐτῆ
 συντάραξις ὅλης τῆς Δικαιοσύνης, συνάγει τὸ συμπέρασμα
 ὅτι ὄχι μόνον ὁ Βελεντζας, ἀλλὰ καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία
 συνετέλεσεν εἰς αὐξήσειν τοῦ ἐλλείμματος.

Δικαζομένον τῶν Καυμέδων εἰς χωροφύλαξ ἔκαμνε τὸν
 μεγαλειότερον θόρυβον.

Ὁ Πρόεδρος : Ἐσὺ χωροφύλαξ, πῶς βαδίζεις ἔτσι ; σᾶς
 ἔχουν βαλεὶ διὰ τὴν τάξιν ! !

Ἡρώτουν :

— Καὶ ποῦ ταξειδεύει τώρα ἡ Ἰωλκὸς τοῦ Βελεντζι-
 κοῦ δράματος ;

— Εἰς τὰ Βουρλά τῆς Σμύρνης.

— Θὰ σὲ ἀφήσω δι' ὀλίγην ὥραν νά με περιμένῃς ἐδῶ.
 — Καὶ ποῦ θὰ ὑπάγῃς ;
 — Θὰ ὑπάγω νά εὐρῶ τὸν ἀρχηγόν, τὸν κόμητα Σα-
 νοῦτον.

— Μακρὰν ἀπ' ἐδῶ ;
 — Ὅχι πολὺ μακρὰν. Ἐπειτα σοὶ τὸ προεῖπα ὅτι
 ἔστειλα νὰ σ' ἀφήσω μόνον δι' ὀλίγην ὥραν.
 — Δὲν ἐνθυμοῦμαι.
 — Καὶ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ μεταξύ ὁ Καρτάτσος μὲ δύο τρεῖς
 ἄλλους, εἰπέ τους νά περιμένουν καὶ ἔφθασα.
 — Καλὰ.

— Πίε ἐν τῷ μεταξύ, ἀλλ' ὄχι ὅμως πολὺ. Σοὶ εἶπα ἔ-
 χομεν σπουδαίαν ἐργασίαν ἀπόψε, θὰ κάμῃς τὴν τύχην σου.
 — Στόν διάβολον ! ἐμορμούρισεν ὑπούλως ὁ Σκιαχτής.
 Ὁ Μαῦρος ἠγέρθη καὶ ἠτοιμάζετο ν' ἀπέλθῃ. Αἰφνης ὁ
 Σκιαχτής ἐκινήθη βιαίως καὶ τὸν συνέλαβεν ἐκ τοῦ ὄμου
 λίαν σφοδρῶς.

— Μαῦρε, μήπως μ' ἔφερες ἐδῶ διὰ νά με ψάξῃς, καὶ
 πάγεις νά με προδώσῃς εἰς τὸν Σανοῦτον ; Ποῶς εἰξεύρει
 ποῖαν ἀμοιβὴν θὰ λάβῃς τὴν προδοσίαν σου.

— Ἐτρελάθης Σκιαχτή, ἀπάντησεν ὁ Μαῦρος. Ἄν ἤθε-
 λα νά σὲ προδώσω δὲν θὰ σ' ἔλεγα ὅτι ὑπάγω νά εὐρῶ τὸν
 Σανοῦτον. Ἐπειτα ὁ Σανοῦτος εἰξεύρει ἐπάνω κάτω τὰ
 κατὰ σέ.

— Εἰξεύρει ; εἶπεν ὁ Σκιαχτής προηθεῖς.

— Μὴ σὲ μέλη, εἰξεύρει ὄχι πολλὰ πράγματα, καὶ δὲν
 θέλει τὸ κακόν σου.

— Ἔτσι ; εἶπεν ὁ Σκιαχτής.

— Καὶ ὅσον δι' ἀμοιβήν, σοὶ εἶπα, νομίζω, ὅτι ὁ Μαῦ-
 ρος δὲν εἶναι ἀπ' ἐκείνους ὅπου πωλεῖ τὰ μυστικά του διὰ
 χρήματα.

Ὁ Σκιαχτής ἀρῆκε τὸν Μαῦρον ἐλεύθερον καὶ οὕτως
 ἐξῆλθε.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Ζ'.

ΕΝ Τῷ ΝΑῶ.

Ἡ Αὐγούστα εἶχε νομίσει ὅτι ὁ Σανοῦτος θὰ εἰσῆρχετο
 εἰς τὸν περίβολον τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ διὰ τῆς
 μεγάλης πύλης, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὑπὸ τῆς ἡγουμένης
 δοθείσης ἐντολῆς εἰς τὴν θυρωρόν, ἵνα τῷ ἀνοιξῇ οἰανδή-
 ποτε ὥραν τῆς νυκτός. Ἄλλ' οὕτως, ἀδῆλον ἂν παρὰ τῆς
 ἡγουμένης εἶχεν ἀπολαύσει τὴν εὐνοίαν ταύτην ἢ ἀλλαχό-
 θεν ἐπορίσθη αὐτὴν, εἶχεν ἀποκτήσει κλειδὰ τινὰ τῆς μι-
 κρᾶς πύλης, καὶ ἠδύνατο νά εἰσερχηται εἰς τὸ μοναστή-
 ριον ὅποτε ἤθελεν. Ἄλλως δέ, αὐτόθι εἶχεν ἐγκαταστήσει
 ἀπὸ δύο ἡμερῶν τῆς δύο αὐτοῦ φίλας Φουρτούναν καὶ Πρό-
 νοιαν, ἡ δὲ Αὐγούστα ἠγνόει τοῦτο, διότι εἶχεν αὐστηρῶς
 ἀπαγορευθῆ πρὸς τὴν Φηλικιτὴν νά ἀκριτομυθῆ πρὸς αὐ-

— 'Απλοῦς προβιβασμὸς τόνου' ἃ ὁ τὰ βουρλα, ποῦ ἦτονε χωμένη, εἰς τὰ Βουρλα.

'Ο κ. Κωστής ἐξαργυρώσας τοὺς καυμέδες τοῦ Βελέντζα εἰς Σμύρνην κ' ἐπανελθὼν ἐνταῦθα, ἐμέτρησε τὰ χρήματα, καθ' ἃ κατέθεσεν εἰς τὸν ψυχογιὸ τοῦ Πάλα.

Εἰς φουστανελλᾶς :

— 'Ορὲ τί δ'ζαμπουνάτε, μὲ τὸ πάλα τὸν μπῆρε τὸν παρὰ ὁ Βελέντζας.

▲ὅτι οἱ καυμέδες ἐκυριεύθησαν αἰχμαλωτισθεῖσαι μιᾶς σιτοπομπείας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν.

Δύο ἀνέκδοτα περὶ 'Ενόρκων.

'Ανέφερον εἰς ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐρωτώμενοι, τί πέρουν ὅταν κληρόνωνται τοιοῦτοι, ἀπαντῶσιν:

— Τρεῖς δραχμᾶς καὶ τὰ τυχηρά μας.

"Ἄλλος διηγῆθη τὸ ἐξῆς :

"Ενορκὸς τις, ἐνῶ ἐδικάζετο ἡ δίκη, ἐσημείωσεν ἐπὶ σιγαροχάρτου τὰς διόλου μυστηριώδεις λέξεις: «Χρειαζονται χρήματα» καὶ τὸ ἔρριψεν μὲ τρόπον εἰς τὸν δικηγόρον τοῦ δικαζομένου.

Τὴν μεσημβρίαν μεταξὺ τῶν φαγητῶν ὁ δικηγόρος κατώρθεσε νὰ στείλῃ καὶ μίαν γαλοπούλαν, τῆς ὁποίας τὸ κῦτος ἐπλήρωσε μὲ δέσμη χαρτονομισμάτων.

— Αὐτὸ θὰ πῆ, ἀνεφώνησεν εἰς, γαλοπούλα παραγεμισμένη!

τὴν τὴν ἐμπιστευτικὴν ταύτην περίστασιν.

'Οθεν περὶ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ὁ Σανούτος εἶχε καταλίπει τὸν Κουϊρίνην, τοὺς δύο Γίτζας καὶ τὸν Ναυίγαγιῶζον οἴτινες ἐπανελημμένως ἐδήλουν αὐτῷ, ὅτι ἐμελλον νὰ τὸν ἀφήσωσι μόνον εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου, ὡς ἀπεγνωσμένων τῶν πραγμάτων κατ' αὐτούς, ἔλαβεν ὁ Σανούτος τὴν μικρὰν ἐκείνην κλεῖδα καὶ ἐπορεύθη τὴν πρὸς τὸ μοναστήριον ἄγουσαν, ἀκολουθούμενος ὑπ' ἐνὸς μόνου ὀπλισμένου θεράποντος, εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων, ὃν εἶχε διατάξει ν' ἀπομακρυνθῆ ἅμα τὸν ἐβλεπε προσεγγίζοντα εἰς τὰ τεῖχη τοῦ μοναστηρίου.

'Ο Σανούτος ἐστρίψε δις τὴν κλεῖδα ἐν τῷ κλείθρῳ, καὶ ἡ θυρὶς ἠνοιχθη. Εἰσῆλθε καὶ διηυθύνθη εἰς τὸν ναόν, διότι ἄρτίως εἶχε σημάνει ὁ κώδων τὸν ὄρθρον, εἶχε δὲ δώσει ἐντολὴν εἰς τὸν Μαῦρον νὰ τὸν ζητήσῃ ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

'Οτε ἡ Αὐγούστα ἤνοιξε διὰ δόλου τὴν ὄρσοθύραν τῆς πύλης τοῦ μοναστηρίου καὶ ἀπέδρα, ὡς ἴδομεν διὰ τοῦ ἱεροῦ περιβόλου κατὰ τὴν τοιαύτην τῆς νυκτὸς ὥρας, ὁ Σανούτος εἶχεν εἰσέλθει ἤδη εἰς τὸν ναόν. Ἀλλὰ τίς ἠδύνατο νὰ τὴν πληροφορήσῃ περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Σανούτου, ἀφοῦ αὐτὴ αὐτὴ δὲν ἦτο προφῆτις ὅπως μαντεύσῃ; Ἡ μήτηρ Φηλικίτη ἠδύνατο βεβαίως νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ὁ Σανούτος δὲν ἐσπευσε, διότι ἦτο προαπκσχολημένος εἰς ἄλλο τι, καὶ ἀπηγόρευσεν εἰς τὴν ἡγουμένην νὰ τῇ ἀναγγείλῃ τὴν ἀφίξίν του.

ΧΡΟΝΙΚΑ

'Εν τοῖς Ἀνακτόροις προχθὲς τὴν θ'ην ἐσπερινὴν ἤρατο ἡ λεγομένη γενικὴ δοκιμὴ τῶν τριῶν κωμωδιῶν αἵτινες ἐδόθησαν χθὲς τὸ ἑσπέρας. Ἡ μεγάλη τοῦ θεάτρου αἰθουσα εἶχε πληρωθῆ ὑπὸ φιλοπεριεργου κόσμου, ἐν ᾧ διεκρίνετο ἡ Βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα. Εὐθὺς ὡς ἀνεπατάσθη ἡ αὐλαία, ἡ βασιλικὴ εἰκογένεια καὶ οἱ φιλοξενούμενοι ξένοι ἐθεάθησαν κατέχοντες θέσεις εἰς τὰ παρασκηνία. Καὶ αἱ τρεῖς κωμωδίαὶ ἐπαίχθησαν ἐπιτυχῶς ἐν μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων τῶν πολλῶν θεατῶν καὶ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν Βασιλέων.

Μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ αὖριον θὰ ἔχωμεν ἐκτενὴ περιγραφὴν τῆς θεατρικῆς αὐτῆς ἐσπερίδος ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Νοστιμώτατα ἐπεισόδια.

Αὖριον θὰ συνέλθωσι τὰ μέλη τοῦ Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου Συμβουλίου. Πολλὰ λέγονται περὶ τροποποιήσεων τοῦ νῦν καλῶς ὑπάρχοντος προσωπικοῦ, ἀντικαταστάσεως πολλῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ συμπληρώσεως ὑπὸ νέων. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ψηφοφορήσαντας μεγάλῃν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, καθόσον ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σκανδαλώδη τινὰ ψιθυρίζόμενα ἀπὸ τινος καὶ ἐσχάτως μετ' ἐπιτάσεως διαδοθέντα. Θὰ ἐπανεέλθωμεν ὀρμύτερον ἐάν δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ παρατηρήσεις μας. Ἄς σκεφθῶσι τὰ κύρια μέλη ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀνωνύμου τινὸς χρηματιστικῆς ἐταιρίας διὰ νὰ μερισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰ ἐξ αὐτῆς ὀφέλη. Πρόκειται περὶ τῆς ἐκπαιδευομένης θηλείας νεολαίας ἣτις, θὰ ἐξέλθῃ

Εἰσελθὼν ὁ Σανούτος εἰς τὸν ναὸν ἔμεινε κατὰ μέρος ὑπὸ κιονά τινα μαρμαρίνου τοῦ χοροῦ. Ἡ ἡγουμένη, ὡς τὸν εἶδεν, ἐσπευσε πρὸς αὐτόν.

— Λοιπὸν ἤλθατε, τῷ εἶπεν.

← Ἦλθα.

— Νὰ παραγγείλω εἰς τὴν Αὐγούσταν ὅτι εἴσθε ἐδῶ;

— "Οχι ἀκόμη.

— Πῶς; μήπως ζητεῖτε τὴν Φουρτούναν; εἶπεν ἡ ἡγουμένη μειδιῶσα.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀνεγινώσκετο ἐν τῷ χορῷ ὁ ἐξάψαλμος. Σκότος ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, αἱ δὲ θρυαλλίδες τῶν κωνδηλίων καταβιβασμένοι καὶ ἀσθενῆς φῶς ἔχουσαι, μόλις ἔφεγγαν. Διεκρίνοντο εἰς τὸ ἀμυδρὸν τοῦτο φῶς ἀσθενεῖς τινες ἀνταύγεια τῶν ἁγίων εἰκόνων, χεῖρες εὐλογοῦσαι, ἄγγελοι πτερωτοί, ἀργυροὶ στέφανοι. Ἐπὶ τῶν στασιδίων ἐφαίνοντο τῆδε κακείσε ἀνθρώπινοί τινες ὑπάρξεις καλογραιῶν, ἀκίνητοι ὡς ἀγάλματα, μὲ τὰ κουκούλια καταβιβασμένα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀνευ ἀναπνοῆς, ἀνευ βλέμματος, ἀνευ φαινομένης ζωῆς. Καὶ ὁμως τίς οἶδε ποῖαι λῦπαι καὶ ποῖα πάθη ἐκρύπτοντο ὑπὸ τὰ κουκούλια ἐκείνα.

'Ο γηραιὸς ἱερεὺς, ὅστις ἐξετέλει χρέη ἐφημερίου ἐν τῇ μονῇ, μόλις εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀναγινώσκῃ τὸν ἐξάψαλμον μὲ σιγανὴν φωνήν, ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Σανούτος καὶ εἶχε προσέλθει πρὸς αὐτόν ἡ ἡγουμένη. Ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἦτο σοβαρᾶ,